

1. Den färdige och regele man sedan solen
 2. Den färdige och regele man sedan solen
 3. Den färdige och regele man sedan solen
 4. Den färdige och regele man sedan solen
 5. Den färdige och regele man sedan solen
 6. Den färdige och regele man sedan solen
 7. Den färdige och regele man sedan solen
 8. Den färdige och regele man sedan solen
 9. Den färdige och regele man sedan solen
 10. Den färdige och regele man sedan solen
 11. Den färdige och regele man sedan solen
 12. Den färdige och regele man sedan solen

1. Den färdige och regele man sedan solen
 2. Den färdige och regele man sedan solen
 3. Den färdige och regele man sedan solen
 4. Den färdige och regele man sedan solen
 5. Den färdige och regele man sedan solen
 6. Den färdige och regele man sedan solen
 7. Den färdige och regele man sedan solen
 8. Den färdige och regele man sedan solen
 9. Den färdige och regele man sedan solen
 10. Den färdige och regele man sedan solen
 11. Den färdige och regele man sedan solen
 12. Den färdige och regele man sedan solen

Den Andra:

1. Den färdige och regele man sedan solen
 2. Den färdige och regele man sedan solen
 3. Den färdige och regele man sedan solen
 4. Den färdige och regele man sedan solen
 5. Den färdige och regele man sedan solen
 6. Den färdige och regele man sedan solen
 7. Den färdige och regele man sedan solen
 8. Den färdige och regele man sedan solen
 9. Den färdige och regele man sedan solen
 10. Den färdige och regele man sedan solen
 11. Den färdige och regele man sedan solen
 12. Den färdige och regele man sedan solen

10. Nöje, ofkuld, trefnad, frid och ro Sker
 la i vårt lugna hemvist bo. I vårt lugna
 bodda Skall vår ömhet krydda Nöjet, som en
 huslig sällhet ger — fan.
 11. Och när döden löser lifvets band Den
 of förer till ett herrligt land, Och på grafven
 sedan Bli en blomma redan, Satter af den
 wän som lefwer qwar — fan.
 12. Ejuffhet sedan långa hrollan får, När
 på grafven sålls en wänlig tår, Och sen bakom
 griften Inga ödets skiften, Skola ömheten för
 bittra sen — fan.

Exempl. kostar 1 f. B:co:

GS 445

Tre nya

W i s o r,

Den Första:

Den olyckliga Fiskare-Familjen.

I hyddan der berta af bokar, &c.

Den Andra:

Gossen ung och munter, han träffar, &c.

Den Tredje:

Lilla wännen glädje önskar jag, &c.

G d t h e b o r g,

tryckte hos Sam. Norberg, 1841.

1. Den första:
 2. Den andra:
 3. Den tredje:
 4. Den fjärde:
 5. Den femte:
 6. Den sjätte:
 7. Den sju:
 8. Den åtta:
 9. Den nio:
 10. Den tio:

Den Första:

I byddan der borta, af bekar omfoggad, Der
 leide i landtlig enfaldighet Ewen, Med hepp till
 Försynen, från nöden betroggad, Wid sidan af
 Signild, hans maka och wän.

2. Gud dem icke åkras och boskap förlän-
 te; En kälkappa endast, en mjölkande ko, Och
 hward de med garnet på hafwet förtjente, Till
 nödortst försåg deras tarfliga bo.

3. Men Himlen, som dalarnas redlighet
 löner: Knöt hop dessa makar med lyckliga band,
 Och skänkte dem dygdiga döttrar och söner, Som
 delade mödan med arbeitsam hand.

4. De kände ej flården, ej höghetens oro;
 Wälsignelsen gräddade fring deras tjäll; Om
 Eöndan till Kyrkan med grannarna foro, Och
 somnade trötta och glade hwar qväll.

5. Allfader! så bygger den fromme sin huds-
 da, Inunder des taf byggert swalan sitt bo; Din
 allmakt täcks men'skan och swalan beskydda, Och
 skänka dem begge sin söda, sin ro.

6. På hafsreddan flitigt sitt flitnät han stöt-
 te, Och lått rodde sönerns åker hans båt; Och
 moder och döttrar på stranden dem mötte; När
 icke på fängsten de följde dem åt.

2. Den andra:
 3. Den tredje:
 4. Den fjärde:
 5. Den femte:
 6. Den sjätte:
 7. Den sju:
 8. Den åtta:
 9. Den nio:
 10. Den tio:

1. Den första:
 2. Den andra:
 3. Den tredje:
 4. Den fjärde:
 5. Den femte:
 6. Den sjätte:
 7. Den sju:
 8. Den åtta:
 9. Den nio:
 10. Den tio:

gen tår på bleka kinden rann; Dock en korter
 smärta, För ett säradt hjerta, Skänker nöje tref-
 nad alla dar — san.

3. Kärlek, trohet skola hand i hand, Skän-
 ka lugn och trefnad åt det band, Som wi redan
 knutit, Och som ingen brutit, Men med hwarje
 dag blir fastare — san.

4. Glader skall jag på min bröllopsqväll
 Mig påminna huru jag war säll, När en sticka
 ömmer, Som mig icke glömmet, Skänkte mig
 sitt hjerta och sin hand — san.

5. Huru denna locka warade, Och min
 ömhet jag förklarade; Huru glädtigt tiden, Ha-
 stigt blef förliden, När i långtans suckar den
 gick bort — san.

6. Och till dig min ömma tregna wän,
 Tacksamhet och kärlek hembär än, För din öm-
 ma låga, Och för den förmåga, Att mot sin
 gofse wara huld och öm — san.

7. Kejan som wid lugna bäcken står, In-
 gen flård och saltshet i den rår, Skänker lugn
 och trefnad, Att en sorglös lefnad, Gerna jag
 den delar ömt med dig — san.

8. Sedan skola wi mång glader stund,
 När wi någon gång i gröna lund, Söka nå-
 gon hwila, Endast då omtala, Huru wi hwar-
 andra tregna war — san.

9. Bröllopsdagen snart ligt stunda lår, Och
 jag önskar att den kommen är, Då jag dig will
 binda, En frans och den lunda Om ditt hufvud
 och des lockars gull — san.